

MIROSLAV
KIRLEŽA

ADAM : EVA

režija Miloš Lolić

premijera 04. jun 2002.

MIROSLAV KRLEŽA je dramu 'Adam i Eva' napisao 1922. godine, i ona predstavlja baroknu završnicu njegove ekspresionističke faze, u kojoj se najčešće bavio legendama. Imao je 29 godina (rođen 7. srpnja 1893. u Zagrebu) i za sobom velik broj objavljivanih tekstova po značajnijim časopisima, već je bio dao značajan doprinos ekspresionizmu u drami južnoslovenskih jezika. Treba znati da je do 1922. godine Krleža već dosta toga prošao - pao je četvrtu godinu srednje škole, imao problema u vojnoj školi, oprobao se školovati u Srbiji, upoznao se sa velikim Gavellom, učestvovao u I Svetskom Ratu i sudelovao u političkom životu zajednice kroz svoje tekstove i aktivno članstvo u Komunističkoj Partiji. Njegovi stavovi o društvu često su bili direktan povod i za stvaranje dramske književnosti, ti stavovi se osećaju i u drami 'Adam i Eva'. Upravo te 1922. godine kada je stvorio ovo kompleksno ekspresionističko delo, oslobodio se nemaštine, nasledio je trosobni stan u Kukovićevoj ulici broj 28 od tetke Josipe Horvat, tete Pepe, koja ga je strašno volela. U tom stanu u Kukovićevoj proživće punih petnaest godina i napisće neka od najvažnijih dela za ove prostore. Tako drama 'Adam i Eva' zaokružuje prvu polovinu Krležinog života i rada, posle nje Krleža stvara sasvim novu, katkad potpuno suprotnu pozorišnu realnost. Zlatno doba ekspresionističkog pokreta takođe gubi svoj sjaj tih godina u Evropi, 'Adam i Eva' su poput prethodnih drama samo slavile 'igru snova'.

igraju
NIKOLA VUJOVIĆ
JELENA ILIĆ
DAMJAN KECOJEVIĆ
MIRJANA ĐURĐEVIĆ
MARKO VASOVIĆ
MILENA STOŠIĆ
NIKOLA ZMAJEVIĆ
KATARINA ZDJELAR
UROŠ ANTIĆ

scenografija / kostim
MARIA JELESIIJEVIĆ

režija
MILOŠ LOLIĆ

lektor
SLAĐANA KILIBARDA

izbor muzike
MILOŠ LOLIĆ

tonac
RASTKO ČOLIĆ

organizacija
ALEKSANDRA HINIĆ
ILIJA MILOŠEVIĆ

fotografije
MILOŠ JAČIMOVIĆ

...Čovek i Žena, zatvoreni u hotelskoj sobi, predstavljeni su u trenutku 'raščišćavanja računa'. Ta hotelska soba je onaj moderni ambijent kojim mnogi dramski pisci sugerišu ideju otuđenosti i smeštaju na tu ničiju zemlju, 'iza zatvorenih vrata', onu scenu sumiranja, suočavanja sa situacijom, sa sudbinom u egzistencijalističkom značenju reči. Sa pojavom Gospodina u Crnom, koji je onaj Večni Nepoznati, ulazi se u svet čistih pozorišnih uslovnosti u kojem se slobodno, kapriciozno smenjuju pitoreskne, gotovo naturalističke slike jednog realnog sveta, s košmarnim slikama života Post Mortem. Slike se smenjuju, slivaju jedna u drugu, po ekspresionističkoj shemi 'igre snova'; to zapravo i nije obično smenjivanje slika, već je pre reč o onim neverovatnim metamorfozama situacija, mesta, događaja svojstvenih snu...

Mirjana Miočinović, Krležin Dramski Krug

Generalni sponzor:
EKOS osiguranje

BITEF teatar
i Fakultet Dramskih Umetnosti

